

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressu Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Edicti crudelitas contra Seminaristas & Iesuitas. Cap. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

Edicti crudelitas contra Seminaristas &
Iesuitas.

CAPVT XXIV.

His tam barbaris, & inhumanis edictis superioribus annis à Regina cōtra Sacerdotes Seminariorum & Iesuitas promulgatis: quæ omnia Tyrannorum scita & leges, iam inde à Christo nato cōtra Ecclesiam Catholicam rogatas vincunt & superant, Elizabetha alias adhuc rationes adiungit, quibus Catholici & Sacerdotes perquisiti ac inuestigati, elabi non possint. Non contenti enim iudices, tribunalia, & fora ordinaria per totū regnum assignasse, ac innumerabilem licitorum, exploratorum, & Carnificum multitudinem instituisse: insuper in isto edicto mādatur, vt in qualibet Prouincia & Comitatu (quorum ferè quadraginta regnum illud habet) Commissarij particulares deputentur, qui summa cum diligētia & astutia istiusmodi Sacerdotes perquirant, inuestigent, & cōprehendant. Neque tantū in qualibet prouincia istiusmodi Commissarij instituti ac deputati sunt, verū etiam in omnibus ciuitatibus, oppidis, pagis, & parochijs singularū prouinciarum homines quidam designati sūt qui magna cum vigilantia inquisitioni isti incumbant, & commissionis suæ terminos inter se diuidant, ac partiātur. Hi deinde singulis saltem quadraginta diebus conuenient, de ijs quæ facta sunt, vel quæ fieri debent collaturi. Quod si ex suspectorum numero aliquis se absentauerit, id verò illi secretò Commissarijs aliarum Prouinciarum indicabunt

*Elizabetha
studiosa in-
quisitio.*

bunt, eum vt prosequantur, & captum ad se remittant. Traditur adhuc in illa instructione forma, Catholicos interrogandi & examinandi; iubentur Commissarij singulis tribus mensibus ad Reginam & consilium omnia, quæ acciderint perscribere: omnes reliquos Commissarios, qui videbuntur, substituere, vt in illorum nomine cum amplissima potestate, super vniuersos, nobiles & Dominos regni proceres & ministros, Reginae aulicos & cuiuscunque dignitatis viros, nihil non facere decernereque possint. Iniungitur deinde omnibus per vniuersum regnum Patribusfamilias sub grauissima poena, ac illius executione, vt qui à quatuordecim mensibus domos suas frequentauerunt, in ijs biberunt, comederunt, aut dormiuerunt hos illi confestim examinent, reperta in libros referant, relata conseruent, ac denique conseruata commissarijs suis exhibeant. Quod si illorū, aliquis ad interrogata titubauerit, vel minus expedite responderit, is confestim comprehensus cum bona custodia dictis Commissarijs transmittetur. Nec verò minus & à Patribusfamilias poenæ exigetur, si in examinando, in annotando, & libros suos monstrando, negligentiores fuisse comperiantur. Jam qui Sacerdotibus fauerit, vel eos non detexerit, is eo modo plectetur, quo proditorum & perduellium receptores puniri consueuerunt. Adduntur autem barbaro & crudeli huic mandato duæ potissimum res, quæ illud summè terribile, Catholicorum autè Anglicanorum conditionem extremè miser-

*Dupliciter
agere in hoc
mandato
Regina iudices statu-
unt.*

ram

ram & calamitosam faciūt. Altera est, quòd per huius edicti occasionem, scurris, nepotibus, Canoedis, & quibuslibet alijs perditis & profligatis hominibus conceditur, Catholicos vi abripere, ad tribunalia & carceres pertrahere, vexare, & molestare. Et contingit sanè non infrequenter, homines vt facinorosi, fures, homicidæ, falsarij, Reip. turbatores, & publicis notis infames poenis & supplicijs, quæ illos manent, se subtracturi, Catholicum aliquem accusent, sicque non modo non accusentur, sed præmia etiam & mercedem reportent. Altera res est, quia adulatio, & Principibus placendi desiderium communissimum potentissimumque est; & quia Regina cum præcipuis suis ministris adedò manifestè, tantaque cum vehementia odium suum erga nostram religionem, ac Dei Sacerdotes, qui illam in regno suo tradunt, & docent, conceptum declarauit, dici nõ potest, quantum nunc hominum in Anglia reperiat, qui Regine suæ adulaturi, edictum contra Catholicos latum exequi illos explorare, inuestigare, & perquirere non vereantur: credentes eo se modo pro fidelibus seruis habitos, & vt tales præmio ac mercede affectos iri. Neq; verò Plebæi tantum & vulgares homines istud factitant, sed reperti etiam sunt quandoque regni Anglicani proceres, qui quanta poterant diligentia Seminaristam, Iesuitam, aut alium quemuis Catholicum hominem, apud quem illi diuerterant omnibus in angulis quærere, odorari, & inuestigare honorificum sibi duxerunt. Vnde

i

præ:

*Dupliciter
agere in hoc
mandato
Regina in-
dices statu-
unt.*

Vnde præclare intelligitur odium illud, quo hodiè Angli veram & sanctam Romanæ Ecclesiæ religionem prosequuntur; quodque hæresis, homines quantumvis etiam nobiles & illustres, sordidos, plebeios, ac illiberales efficiat.

At dicet mihi hoc loco aliquis, quæ hic Reginâ in edicto suo cõtra Seminaristas & Iesuitas promulgat, voces tantùm ac verba esse, quorû rationem habere non oporteat. Dicit edictorum suorum rigorem, nouorum Commissariorum institutionem, & tot exploratorum, ac ministrorum multitudinem commemorari, potius vt Catholicos perterrefaciant, quàm ad eò crudeliter & inhumaniter tractèt. Cui ego respondeo, furorem & crudelitatem Reginæ tantam esse, vt omni se humanitate, ac muliebri mollitiæ exuisse, contraque belluinam feritatem induisse videatur: Quippè quæ ad eò barbara, atrocia, & truculenta, contra innocètes subditos & peregrinos designare non veretur. Videntur namq; contra, Sacerdotes istos omnes se Diaboli, ac illorum ministri hæretici armasse, cunctaque suppliciorum, tormentorum, & pœnarum infernalium genera in hunc mundum inuexisse. Manent ergo Sacerdotes istos carceres, compedes, catenæ, vincula, fideiule, ac omnia alia instrumenta, quibus homines flagitiosi torqueri solent & excarnificari. Hos fames, sitis, nuditas, ignis, gelu, æstus, frigus, & quælibet aliæ ærumnæ præstolantur. Contra hos Reginæ ministri sæuiunt, cõcionatores expulpitis clamant, Episcopi explorat-

ploratores mittunt, iudices sententiam ferunt, satellites exequuntur, totusque adeo populus conuitia, calumnias, & scommata iaculatur. Hi sunt illi afflicti, tribulati, excarnificati, patibulis appensi, & dum adhuc in viuis sunt tumulati. Hi in quatuor dissecti partes, turribus, portis ac locis, publicis ciuitatum imponuntur, prout ex hac nostra historia satis superque manifestum euadit.

Adeo videlicet nullum tormentorum aut mortis genustam atrox ac truculentum est, quod non sacerdotibus istis ac alijs qui eos recipiunt, occultant, & iuuant inferatur.

Ipsam falsitatem esse, quod nemo in Anglia ob religionem occidatur.

Edictum mendax.

CAPVT XXV.

Non contenti barbari ac crudeles illi Anglicanae scuitiae administri Catholicis per varia & exquisita tormenta vitam ademisse, honorem quoque & existimationem auferre illis conantur, dicentes cum Regina in edicto, eos non religionis, sed perduellionis ac prodicionis ergo extremo supplicio affici. Et quonia in libro secundo, parte prima huius Historiae falsitatem ac mendacium illud, causasque propter quas Reginae ministri hunc pretextum adhibeant attingimus (mutando in hoc tyrannos Ethnicos & superiorum saeculorum haereticos, qui cum Ecclesia Catholicam persequerentur, ac quare id facerent sciscitarentur, respondebant: quod videli.